

Karikatür okulunda sergilenen örneklerden biri

asında. Resimle ilişki kurmak zayıf bizde. Sosyologlar, bizim toplumumuz için araştırmışlardır herhalde. Kitaplarınızı neden resimliyorsunuz diye bana soruldu. Çünkü, çocuklar sürekli bu ne diye soruyorlarmış. Anladım ki sadece çocukları uyutmak için kitap okuyorlarmış.”

Türkiye’ de kitap az okunuyor ya da okunmuyor mu?

“Oranı düşük olmakla birlikte eskiye oranla bir artış var. Çeşit ve sayısı çok arttı. Çocuk edebiyatının çocuk eğitiminde önemi fark edildi. Yazar ve çizerler de çoğaldı. İllustratörler var.

Çocuk kitaplarının tanıtımı neden az?

“Kitap endüstrisi kitabı ticari şekilde metalaştırdı. Bir kitabın tanıtımının fazla yapılması doğru

değil. Fazla reklamda kitaba ilişkin bir şey hatırlamıyorsunuz ama kişiyi hatırlıyorsunuz. Edebiyatçı fiziğiyle özel yaşamı ile değil de yazdıklarıyla hatırlanmalı. Bu fazla ezici bir şey. Kitabı seçenler bireysel bir tercih yapmıyorlar. Aşırı reklamlaştırma sonucu alıyorlar o kitabı. İçeriği ile ilgilenmiyor. Bir röntgenci gibi bakıyorlar. Ve giderek kitabın tirajı da düşmeye başlıyor. Aşırı reklam okuyanın da dengesini bozuyor. Kitap entelektüel mecrada kalabilmeyi becerebilmeli. Eskiden çocuk kitapları alınırdı. Bizim eskiden önce sinemaya sonra filme daha sonra da yönetmenin

filmine gitmemiz gibi. Şimdi gözlemliyorum. Çocuklar yazarına göre kitap seçiyorlar. Yazarın da beğenip beğenmediği kitapları var. Seçici bir algı oluştu çocuklar üzerinde. Bu hakiki okuyucu demek.”

Çocukların mı büyüklerin mi dünyası?

“Yetişkinlerin dünyası negatif çocukları pozitif. İkisinin de çok güzel yanları var ama ben yazar olarak çocukların dünyasına sığınıyorum. Biz çok negatiftiz. Dünya’ da ve Türkiye’ de çok negatiflik var. İyi şeyler yazdığımızda çok ilgi çekmiyor. Oysa çocuklar için en negatif şeyi dahi pozitif anlatmak zorundasınız. Çocukların dünyasını sarsmamamız, hayal kırıklıklarına, suçluluk duygularına atmamamız gerekiyor. Çok farklı iki üslup aslında.” •

semaerdogan@butundunya.com.tr